

Dosarul nr. 3ra-340/23
2-19132871-01-3ra-28032023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – L. Holevițcaia
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

DECIZIE

31 ianuarie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Aliona Miron
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând recursul depus de Groza Vitoria și recursul depus de Consiliul pentru egalitate,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității (Consiliul pentru egalitate), terț Groza Victoria, cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 15 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 13 august 2019, IP „Agenția Servicii Publice” (ASP) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru egalitate (anterior Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității), prin care a solicitat anularea deciziei din 29 iulie 2019, cauza nr.116/19.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că la data 31 mai 2019 Consiliul a primit spre examinare plângerea depusă de Groza Victoria privind pretinsa discriminare în câmpul muncii, manifestată, inclusiv, prin achitarea unui salariu mai mic în raport cu alți angajați.

Prin scrisoarea nr.01/3334 din 18 iunie 2019, ASP și-a expus argumentele sale în privința netemeinicii cererii dnei Groza Victoria.

De asemenea, la data de 16 iulie 2019, în cadrul ședinței publice petrecute la sediul Consiliului, reprezentantul ASP s-a expus pe marginea cererii petiționarei și a solicitat respingerea acesteia ca inadmisibilă/neîntemeiată.

Ulterior, prin scrisoarea nr.03/1343 din 02 august 2019 (recepționată de ASP la data de 08 august 2019), Consiliul a remis în adresa ASP, decizia din 29 iulie 2019 (cauza nr.116/19).

Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” consideră decizia Consiliului din 29 iulie 2019 drept ilegală și abuzivă, fiind emisă contrar prevederilor legale, și pasibilă de a fi anulată, reieșind din următoarele circumstanțe de fapt și de

drept: 1. Punctul 10-11 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr.298 din 21 decembrie 2012, stabilește următoarele: 10. Ședințele Consiliului sânt publice. Pot avea loc ședințe închise numai în scopul protejării informației ce constituie secret de stat, secret comercial ori a altei informații a cărei divulgare este interzisă prin lege. La cererea petiționarului, a reclamatului sau a persoanei interesate, președintele Consiliului poate dispune examinarea plângerii în ședință secretă pentru a preveni divulgarea unor informații care se referă la aspectele intime ale vieții, care lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională ori care se referă la alte circumstanțe ce ar putea prejudicia interesele participanților la ședință, ordinea publică sau moralitatea. 11. Ședințele Consiliului sânt deliberative dacă la ele participă 4 membri. În cazul absentei președintelui, ședința este prezidată de un membru desemnat de acesta sau, după caz, de un membru ales la ședință.

În vederea examinării plângerii dnei Groza Victoria privind pretinsa discriminare, ASP a fost citată la ședința de audieri care a avut loc la data de 16 iulie 2019, ora 13:00, la sediul Consiliului.

S-a invocat că ședința Consiliului a avut loc cu grave abateri de la prevederile Regulamentului de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității. Din partea membrilor Consiliului, la ședința în cauză a participat doar membrul raportor - dna Svetlana Doltu. Restul membrilor Consiliului (Ian Feldman, Andrei Brighidin, Victorina Luca, Evghenii Alexandrovici Goloșceapov), care figurează în partea introductivă a deciziei din 29.07.2019 nu au participat la ședința Consiliului.

Prin urmare, a conchis că ședința Consiliului din data de 16 iulie 2019 nu a fost deliberativă, astfel, fiind încălcate prevederile pct.10-11 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr.298 din 21 decembrie 2012.

La fel, s-a invocat că o altă încălcare comisă de Consiliu, constă în încălcarea normei de drept stabilite la pct.63 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, care prevede „Consiliul deliberază în ședință închisă. Ședința de deliberare poate avea loc în aceiași zi sau la o dată ulterioară, stabilită de Consiliu, dar nu mai târziu de 5 zile de la data ședinței”. În speță a menționat că ședința de examinare a plângeri cet.Groza Victoria a avut loc în data de 16 iulie 2019, iar ședința de deliberare a avut loc la data de 29 iulie 2019. Respectiv consideră că prin adoptarea unei decizii după expirarea termenului de 5 zile de la data petrecerii ședinței din 16 iulie 2019, Consiliul și-a depășit atribuțiile de serviciu. Decizia adoptată peste termenul stabilit de lege este ilegală și pasibilă de a fi anulată.

Referitor la fondul litigiului, ce ține de pretinsa discriminare a dnei Groza Victoria, s-a menționat următoarele: Conform pct.5 al Hotărârii Guvernului nr.314 din 22 mai 2017 privind constituirea Agenției Servicii Publice, ÎS „Camera înregistrării de Stat”, ÎS „Cadastru”, autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Justiției „Serviciul Stare Civilă” și autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Economiei „Camera de Licențiere” se reorganizează prin fuziune (absorbție) cu Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”. Drepturile și obligațiile persoanelor juridice absorbite trec integral la persoana juridică absorbantă - Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”. Prin

decizia organului înregistrării de stat din 23 august 2017 au fost înregistrate și consemnate datele în Registrul de stat al persoanelor juridice precum că ÎS „Camera înregistrării de Stat”, ÎS „Cadastru”, Serviciul Stare Civilă și Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei au fost radiate din Registrul de stat în urma reorganizării prin absorbție, succesor al drepturilor și obligațiilor acestora IP „Agenția Servicii Publice”.

Astfel, din data de 23 august 2017 „Serviciul Stare Civilă”, nu mai există ca entitate publică (subiect de drept).

Conform pct.6 al Hotărârii Guvernului menționată, disponibilizarea personalului în legătură cu reorganizarea ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, ÎS „Camera înregistrării de Stat”, ÎS „Cadastru”, autorității administrative din subordinea Ministerului Justiției „Serviciul Stare Civilă” și autorității administrative din subordinea Ministerului Economiei „Camera de Licențiere” se va efectua în conformitate cu Legea nr.158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și legislația muncii în vigoare, în cazul imposibilității transferului acestuia.

Pornind de la faptul că în urma reorganizării petrecute în temeiul Hotărârii Guvernului nr.314 din 22 mai 2017 privind constituirea Agenției Servicii Publice, Agenția a preluat toate atribuțiile fostului Serviciu Stare Civilă, majoritatea personalului acesteia au rămas să-și continue munca în cadrul Direcției generale stare civilă a Departamentului înregistrare și evidență a populației a ASP, care reprezintă o subdiviziune structurală a Agenției Servicii Publice.

Drept urmare, în or. Soroca a fost instituit Serviciul stare civilă Soroca din cadrul Direcției generale stare civilă a Departamentului înregistrare și evidență a populației a ASP, prin intermediul căruia Agenția își exercită atribuțiile stabilite de Legea privind actele de stare civilă, anterior exercitate de Oficiul Stării Civile Soroca. Anterior fuzionării Serviciului Stare Civilă cu Agenția Servicii Publice, dna Groza Victoria era angajată în calitate de specialist superior în Oficiul stare civilă Soroca al Subdiviziunii teritoriale, cu acordarea categoriei de calificare - consilier de clasa III.

Prin Ordinul nr.298p din 29 septembrie 2017 cu privire la preavizarea salariaților despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate Groza Victoria a fost preavizată sub semnătură despre concedierea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate la expirarea termenului de preavizare de 2 luni.

Ulterior, prin Ordinul directorului Agenției Servicii Publice nr.617p din 13.12.2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu salariații dna Groza Victoria a fost concediată din funcția de specialist superior al Oficiului Stare Civilă Soroca din data de 19 decembrie 2017, în temeiul art. 86 alin.(1) lit. c) din Codul muncii, în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

S-a menționat că dna Groza Victoria a fost remunerată pe perioada de până la concedierea sa în legătură cu reducerea statelor de personal, în condițiile de muncă stabilite de comun acord între angajator (Serviciul Stare Civilă de până la reorganizare) și salariat, precum și prevederile legale. Salariul mediu calculat în perioada septembrie-noiembrie 2017 a constituit 3 619,78 de lei. Cu salariații preavizați în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din

unitate, ASP nu a încheiat contracte individuale de muncă, din motivul că nu existau funcții vacante potrivit statelor de personal.

S-a relatat că prin hotărârea din 24 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Groza împotriva ASP cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea prejudiciului material, moral și cheltuielilor de judecată, s-a anulat ordinul ASP nr.617p din 13 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, în parte ce ține de concedierea Victoriei Groza, s-a restabilit Victoria Groza în funcția de specialist superior în cadrul Oficiului Stare Civilă Soroca al Agenției Servicii Publice, începând cu 19 decembrie 2017, s-a încasat din contul Agenției Servicii Publice în beneficiul Victoriei Groza salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 19 decembrie 2017 - 24 mai 2018 în sumă de 18 702, 19 lei, suma de 3 619, 78 lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 517,30 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, în rest pretențiile din cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Groza au fost respinse ca neîntemeiate. Totodată, instanța de judecată a dispus ca în temeiul art.256 alin.(1) lit. d) și alin.(2) CPC, urmează a fi executată imediat hotărârea privind încasarea de la Agenția Servicii Publice în beneficiul reclamantei Victoria Groza a unui salariu mediu lunar, în sumă de 3619 lei 78 bani și restabilirea în funcția de specialist superior în cadrul Oficiului Stare Civilă Soroca al Agenției Servicii Publice.

S-a menționat că, concomitent cu cererea de chemare în judecată înaintată împotriva ASP privind anularea ordinului de concediere și restabilirea la muncă, reclamanta Groza Victoria a solicitat, inclusiv și recunoașterea ca fiind ilegale acțiunile administrației pârâtei privind achitarea pentru perioada 23 august 2017-19 decembrie 2017 a unui salariu mai mic decât salariul ce a fost achitat pentru această perioadă unui specialist superior al Agenției Servicii Publice Oficiul Soroca și refuzul de recalculare și achitare a salariului pentru această perioadă, egal cu cel primit de către un specialist superior și compensațiilor pentru concediul nefolosit, precum și obligarea Agenției să recalculeze și să-i achite pentru perioada 23 august 2017-19 decembrie 2017 diferența dintre salariul ce i-a fost achitat în această perioadă și salariul unui specialist superior, conform noii organigrame, pretenție respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, în scopul executării imediate a hotărârii din 24 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin Ordinul ASP nr.906p din 25.05.2018, dna Groza Victoria a fost restabilită în funcția de specialist superior al Serviciului Stare Civilă Soroca al Direcției generale stare civilă a Departamentului înregistrare și evidență a populației, cu salariul tarifar de 5 450 lei.

Prin decizia din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Victoria Groza, s-a admis apelul incident declarat de Agenția Servicii Publice, s-a casat hotărârea din 24 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a respins integral ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Groza împotriva Agenției Servicii Publice, cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea prejudiciului material, moral și cheltuielilor de judecată.

Drept urmare, prin Ordinul ASP nr.1626p din 01 noiembrie 2018, în scopul executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 30.10.2018, s-a abrogat Ordinul

nr.906p din 25 mai 2018 cu privire la executarea hotărârii din 24 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru privind restabilirea în serviciu a dnei Groza Victoria.

Ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20.03.2019 s-a casat decizia din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Astfel, prin Ordinul ASP nr.278p din 21 martie 2019, în scopul executării deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 martie 2019, Groza Victoria a fost restabilită în funcția de specialist superior al Serviciului Stare Civilă Soroca al Direcției generale stare civilă a Departamentului înregistrare și evidență a populației, începând cu 22 martie 2019, cu stabilirea salariului tarifar de 5 450 de lei.

S-a remarcat că pe dosarul de judecată menționat încă nu a fost emisă o hotărâre judecătorească definitivă sau irevocabilă prin care să fie anulat Ordinul de concediere nr.617p din 13 decembrie 2017.

Astfel, până în prezent ordinul de concediere a dnei Groza Victoria este în vigoare, deoarece în temeiul art.363 Cod de procedură civilă, termenul de apel și apelul exercitat în termen suspendă executarea hotărârii pronunțate în primă instanță, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Până în prezent la Curtea de Apel Chișinău se examinează apelul declarat de Victoria Groza în partea respingerii cerințelor înaintate prin cererea de chemare în judecată, cât și apelul declarat de ASP împotriva hotărârii din 24 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. Cu toate că hotărârea din 24 mai 2018 în prezent nu este definitivă, această circumstanță pune la îndoială afirmațiile dnei Groza Victoria referitoare la existența unor acțiuni discriminatorii din partea Agenției Servicii Publice. Salarizarea angajaților ASP are loc în conformitate cu Constituția Republicii Moldova, Codul muncii, Legea salarizării nr.847/2002, Hotărârea Guvernului RM nr.314 din 22 mai 2017 privind constituirea Agenției Servicii Publice, Hotărârea Guvernului nr.743 din 11 iunie 2002 cu privire la salarizarea angajaților din entitățile cu autonomie financiară.

Totodată, a menționat că prevederile Legii privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar nr.270/2018 nu se aplică la salarizarea angajaților Agenției Servicii Publice, deoarece ASP deține autonomie financiară și salarizarea nu are loc din bugetul de stat.

Prin Ordinul ASP nr.36 din 28 august 2017, începând cu data de 23 august 2018 a fost pus în aplicare Regulamentul cu privire la condițiile de salarizare a angajaților Agenției Servicii Publice, aprobat de Consiliul Agenției prin procesul-verbal nr.5 din 21 august 2017.

Potrivit pct.2.3 al Regulamentului menționat, salariile de funcție a angajaților Agenției se stabilesc în conformitate cu criteriile și normele de evaluare a performanțelor individuale, în funcție de gradul de pregătire profesională, competență, gradul de calificare, calitatea muncii prestate, gradul de responsabilitate.

Astfel, potrivit Anexei nr.1 a Regulamentului menționat, salariul de funcție a specialiștilor superiori în subdiviziunile teritoriale a fost stabilit în limita a 5 000 – 7 140 lei.

Ulterior, prin Ordinul ASP nr.41 din 24 ianuarie 2019 s-a abrogat Ordinul nr.36 din 28 august 2017, fiind pus în aplicare, începând cu 01 ianuarie 2019,

noul Regulament cu privire la condițiile de salarizare a angajaților Agenției Servicii Publice, aprobat de Consiliul Agenției prin procesul verbal nr.10 din 27 decembrie 2018.

Conform pct.2.2 al Regulamentului cu privire la condițiile de salarizare a angajaților Agenției Servicii Publice, salariul de funcție se calculează reieșind din quantumul salariului minim în sectorul real stabilit de partenerii sociali la nivel de țară, cu utilizarea coeficientului de complexitate, stabilit prin art.8 al Convenției colective la nivelul ramurii Tehnologiei Informației și Comunicații pentru anii 2016-2019, la care Agenția a aderat, precum și coeficienții de multiplicare respectivi stabiliți în Anexa nr.4 a Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002, care poate fi majorat în funcție de creșterea veniturilor și a eficienței economice a Agenției, precum și de modificările legislației în domeniul dat.

Quantumul salariilor de funcție ale specialiștilor superiori din cadrul subdiviziunilor teritoriale ale Direcției generale stare civilă a Departamentului înregistrare și evidență a populației a ASP era următorul: în perioada 23 august 2017 – 31 ianuarie 2018 salariul tarifar constituia 5 000 lei; în perioada 01 februarie 2018 – 31 decembrie 2018 salariul tarifar constituia 5 450 lei; în perioada 01 ianuarie 2019 până în prezent, salariul tarifar (cu excepția angajaților din mun. Chișinău) constituie 7 100 lei.

La restabilirea dnei Groza Victoria în funcția menționată (începând cu 22 martie 2019), a fost stabilit salariul tarifar avut anterior de 5 450 de lei, în temeiul pct.2.3. al Regulamentului cu privire la condițiile de salarizare a angajaților Agenției Servicii Publice, inclusiv și din motivul că în prezent Ordinul de concediere nr.617p din 13 decembrie 2017 nu este anulat, lipsind în acest sens o hotărâre judecătorească definitivă/irevocabilă pe marginea cererii reclamantei Groza Victoria de anulare a acestuia

În concluzie, s-a menționat că faptele descrise în plângerea petiționarei sunt nefondate, având scopul ca prin intermediul Consiliului să se obțină probe suplimentare în cadrul dosarului de judecată pe cauza Groza Victoria către Agenția Servicii Publice privind anularea ordinului de concediere și restabilirea la serviciu, etc.

Prin cererea de concretizare a temeiurilor de fapt și de drept (f.d.187-194), IP „Agenția Servicii Publice” suplimentar a menționat că, consideră relevante următoarele prevederi din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr.298 din 21 decembrie 2012, și anume: pct.9 din Regulamentul menționat indică că „Consiliul își desfășoară activitatea în ședințe ordinare, convocate cel puțin o dată pe lună”; pct.10: „Ședințele Consiliului sânt publice. Pot avea loc ședințe închise numai în scopul protejării informației ce constituie secret de stat, secret comercial ori a altei informații a cărei divulgare este interzisă prin lege. La cererea petiționarului, a reclamatului sau a persoanei interesate, președintele Consiliului poate dispune examinarea plângerii în ședință secretă pentru a preveni divulgarea unor informații care se referă la aspectele intime ale vieții, care lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională ori care se referă la alte circumstanțe ce ar putea prejudicia interesele participanților la ședință, ordinea publică sau moralitatea”; pct.11: „Ședințele Consiliului sânt deliberative dacă la ele participă 4 membri. În cazul absenței președintelui, ședința este prezidată de un membru desemnat de acesta sau, după caz, de un membru ales la ședință”,

pct.12: „Lucrările ședinței Consiliului sânt consemnate în procese-verbale, care conțin informații referitoare la prezența membrilor Consiliului și a altor participanți la ședință, conținutul dezbaterilor, problemele puse la vot, rezultatele votării și deciziile adoptate. Procesul-verbal se întocmește în termen de 5 zile de la desfășurarea ședinței și este semnat de președintele Consiliului și de secretar.”; pct.14 lit.c): „Secretariatul din cadrul aparatului administrativ al Consiliului exercită următoarele atribuții: c) comunică membrilor Consiliului, petiționarului, reclamatului, persoanei interesate, cu cel puțin 7 zile calendaristice înainte, data, ora, locul și agenda ședinței Consiliului și publică informația respectivă pe pagina web a Consiliului; pct.45 „Petiționarul sau persoana interesată care a depus plângerea poate renunța la ea până la încheierea audierilor. Renunțarea la plângere se întocmește în formă scrisă sau se expune verbal în cadrul ședinței Consiliului, acest fapt consemnându-se în procesul-verbal al ședinței”; pct.53 „Plângerile și autosesizările privind faptele de discriminare sânt examinate cu respectarea următoarelor principii: transparență a procedurii; celeritate; contradictorialitate; inversare a sarcinii probațiunii; asigurare a dreptului la apărare; protecție a datelor cu caracter personal”; Pct.55: „În cadrul audierii, Consiliul propune părților concilierea sau soluționarea prin mediere a conflictelor apărute în urma săvârșirii faptelor discriminatorii. Refuzul părților de a găsi o soluție reciproc acceptabilă se consemnează în procesul-verbal al ședinței Consiliului”; pct.60: „Consiliului îi pot fi prezentate, până la încheierea audierilor, orice mijloace de probă, inclusiv înregistrări audio, video sau date statistice ”.

Astfel, din normele legale menționate concluzionează cu certitudine că ședințele Consiliului au loc în cazul când sunt deliberative (cu prezența a cel puțin 4 membri), cu asigurarea prezentei petiționarului, reclamatului (prin înștiințarea acestora despre data petrecerii ședinței) și asigurarea respectării principiului transparenței procedurii, contradictorialității și asigurării dreptului la apărare.

În contextul examinării plângerii dnei Groza Victoria privind pretinsa discriminare, Agenția Servicii Publice a fost citată la ședința de audieri, care a avut loc la data de 16 iulie 2019, ora 13:00, la sediul Consiliului.

S-a invocat că ședința Consiliului a avut loc cu grave abateri de la prevederile Regulamentului de activitate al Consiliului. Din partea membrilor Consiliului, la ședința în cauză a participat doar membrul raportor - dna Svetlana Doltu. Restul membrilor Consiliului (Ian Feldman, Andrei Brighidin, Victorina Luca, Evghenii Alexandrovici Goloșceapov), care figurează în partea introductivă a deciziei din 29 iulie 2019 nu au participat la ședința Consiliului.

Prin urmare, s-a concluzionat că ședința Consiliului din data de 16 iulie 2019 nu a fost deliberativă, astfel, fiind încălcate prevederile pct.10-11 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr.298 din 21 decembrie 2012.

Reieșind din partea introductivă a deciziei din 29 iulie 2019 se constată că este indicat că membrii Consiliului participanți la ședința de deliberare (Ian Feldman, Svetlana Doltu, Andrei Brighidin, Victorina Luca, Avghenii Goloșceapov) au examinat, în ședință publică, susținerile scrise și verbale ale petiționarei (Groza Victoria), reclamatei (Agenției Servicii Publice) și au

deliberat. Astfel că, Agenția Servicii Publice nu a fost înștiințată despre petrecerea altor ședințe ale Consiliului în componența indicată de 5 membri, nu a participat în cadrul dezbaterilor, nu a făcut careva susțineri verbale pe marginea cererii petiționarului. Unica ședință la care a participat reprezentantul Agenției Servicii Publice a fost cea din data de 16 iulie 2019, unde din partea Consiliului a participat doar membrul raportor Svetlana Doltu și asistentul.

Afirmațiile reprezentantului Consiliului precum că ședința din data de 16 iulie 2019 era doar o ședință de audieri, dar nu o ședință a Consiliului urmează a fi apreciată critic, deoarece, în sensul Regulamentului de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, audierile petiționarului și a reclamatului are loc în ședința deliberativă și publică a Consiliului.

Chiar dacă ședința din data de 16 iulie 2019 nu era considerată o ședință ordinară a Consiliului, consideră că, Consiliul urma să asigure ca Agenția Servicii Publice să participe la ședință cu toate drepturile ce rezultă din această calitate.

Astfel, s-a invocat că decizia Consiliului din 19 iulie 2019 (semnată de 5 membri) a fost adoptată cu încălcarea evidentă a principiului transparenței procedurii, contradictorialității și asigurării dreptului la apărare.

Referitor la fondul litigiului ce ține de pretinsa discriminare a dnei Groza Victoria, suplimentar, a comunicat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2019 (dosar nr.02-3a-7030-28032019), menținută în vigoare prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 februarie 2020, a fost respins apelul declarat de către Victoria Groza, a fost admis apelul declarat de către Agenția Servicii Publice, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Victoria Groza a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Reieșind din partea motivată a deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2019 se constată că: „Cu referire la pretenția reclamantei privind încasarea diferenței dintre salariul încasat și salariul ce ar fi fost încasat de reclamantă în perioada 23 august 2017 - 19 decembrie 2017, Completul judiciar reține că în temeiul dispozițiilor legale sus enunțate, salariul reprezintă retribuiția muncii convenită de părți la momentul încheierii contractului individual de muncă, iar orice modificare ulterioară a salariului, de asemenea urmează a fi introdusă printr-o modificare a condițiilor contractuale. În pricină, salariul de funcție al apelantei a fost stabilit în baza contractului individual de muncă încheiat cu angajatorul, ulterior modificat ca urmare a schimbării categoriei de salarizare al acesteia în cadrul Serviciului Stare Civilă. Totodată, potrivit materialelor dosarului, Completul judiciar reține că salariul apelantei constituia suma de 3 619, 78 lei. Coroborând cele mai sus elucidate, Completul judiciar constată că în pricină lipsesc careva temeiuri pentru a dispune încasarea în beneficiul apelantei a salariului în sumă de 5 450 lei lunar, or, aceasta nu a prezentat careva înscrisuri probatorii care ar demonstra modificarea condițiilor de retribuire a muncii convenite de părți în contractul individual de muncă și suplimentele acestuia. Prin urmare, pretenția apelantei privind încasarea diferenței dintre salariul încasat și salariul ce ar fi fost încasat de reclamantă în perioada 23 august 2017 - 19 decembrie 2017, își pierde suportul de fapt și de drept, aceasta urmând a fi respinsă. La acest capitol, argumentele apelantei potrivit cărora dânsa consideră că urma să primească salariul unui funcționar care

exercita aceleași atribuții de serviciu, Completul judiciar îl reține ca fiind eronat, or, legea prevede expres temeiurile care îndreptățesc încasarea salariului suplimentar celui convenit de părțile contractului individual de muncă”.

Potrivit art. 128 alin. (1) din Codul muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.”

Consiliul nu a ținut cont de faptul că între ASP și Groza Victoria nu exista un contract individual de muncă (ordinul de concediere fiind în vigoare), iar litigiul de muncă dintre ASP și Groza Victoria era în curs de derulare, nefiind adoptată la moment o hotărâre judecătorească definitivă sau irevocabilă. Groza Victoria activa la Agenția Servicii Publice doar în ordinea executării imediate a hotărârii din 24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea ce ține de încasarea de la Agenția Servicii Publice în beneficiul reclamantei Victoria Groza a unui salariu mediu lunar, în sumă de 3 619 lei 78 bani și restabilirea în funcția de specialist superior în cadrul Oficiului Stare Civilă Soroca al Agenției Servicii Publice.

Prin executarea hotărârii din 24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, ulterior casată, Agenția Servicii Publice a fost nevoită să achite salariul unei persoane în lipsa unui contract individual de muncă și în afara statelor de personal.

Fiind restabilită în funcție prin hotărâre judecătorească cu executare imediată, până la adoptarea unei hotărâri judecătorești definitive sau irevocabile favorabile, Groza Victoria putea să pretindă doar la salariul stabilit anterior în contractul individual de muncă, dar nu la modificarea contractului individual de muncă care a fost desfăcut prin ordinul de concediere.

Prin hotărârea din 29 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, acțiunea a fost admisă, fiind anulată decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității din 29 iulie 2019, în cauza nr.116/19.

La 05 ianuarie 2022, Consiliul a declarat apel nemotivat, cât și persoană terță, Groza Victoria la 28 ianuarie 2022 a declarat apel nemotivat, iar la 31 mai 2022 Groza Victoria a depus apel motivat și la 20 mai 2022 Consiliul a depus apel motivat împotriva hotărârii, prin care au solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea înaintată.

Prin decizia din 15 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Groza Victoria și cererea de apel depusă de Consiliu și s-a menținut hotărârea din 29 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 28 noiembrie 2022, Groza Victoria a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 15 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 7 aprilie 2023 a prezentat Curții Supreme de Justiție motivarea recursului, solicitând casarea hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, cu pronunțarea unei decizii noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este ilegală și neîntemeiată. Consideră că la emiterea acesteia instanța de apel a admis încălcarea normelor de

drept material, a interpretat eronat legea și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A accentuat că prin hotărârea instanței de fond și a instanței de apel, se încalcă drepturile fundamentale ale terțului, dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO, ceea ce atrage după sine casarea hotărârilor judecătorești.

A relatat că instanțele de judecată inferioare au discutat numai legalitatea deciziei Consiliului nr.116/19, prin prisma respectării procedurii de emiterea a acesteia, dar nu s-a expus deloc, cu privire la încălcarea drepturilor fundamentale ale terțului Groza Victoria, iar cu privire la respectarea procedurii de către Consiliu, au dat numai niște interpretări proprii, care se combat prin alte hotărâri de judecată, prin care Instanțele s-au expus asupra legalității deciziilor Consiliului.

Cu referire la legalitatea Deciziei Consiliului nr. 116/19 din 29 iulie 2019, consider că aceasta a fost emisă în strictă conformitate cu legislația și nu există temei pentru casarea acesteia, deoarece în textul deciziei, Consiliul cu lux și amănunte a argumentat soluția sa, după ce a constatat că în privința ei a fost admisă discriminarea în raport cu alți angajați ai SSC Soroca, care pentru același volum de muncă la aceeași funcție, au fost remunerați cu 7 100 lei, iar ea numai cu 5 450 lei.

Totodată, Consiliul a prezentat argumentele/explicațiile cu privire la legalitatea procedurii de emiterea a deciziei date.

La 2 decembrie 2022, Consiliul pentru egalitate a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 15 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 28 martie 2023, a prezentat Curții Supreme de Justiție motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului, a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material și procedural. La fel, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei. Iar, aceste fapte au generat concluzii nefondate prin care a fost anulată decizia Consiliului din 29 iunie 2019 pe cauza nr.116/19.

De asemenea, a reținut că singurul temei și neargumentat în baza căruia instanța de apel a decis să anuleze decizia Consiliului pe cauza nr. 116/19 a fost pretinsele încălcări de procedură la etapa de examinare a plângerii dnei Victoria Groza.

Referitor la argumentul instanței că membrii Consiliului nu au participat nici la o ședință publică pe cauza nr.116/19 și nu au ascultat susținerile scrise și verbale ale participanților, adică a avut loc cu încălcarea cerinței privind cvorumul necesar, a reținut că Consiliul își desfășoară activitatea în două tipuri de ședințe: ședințe de audieri și ședințe de deliberare, fapt reținut și de instanțele inferioare.

Astfel, a precizat că la data 16 iulie 2019 a fost desfășurată ședința de audieri publice pe cauza nr.116/19, care a fost prezidată de membrul raportor desemnat pe cauză - dna Svetlana Doltu, asistată de un funcționar din cadrul aparatului administrativ al Consiliului - dl Petru Bardan. În cadrul ședinței au fost examinate pozițiile scrise și verbale ale părților pe cauza nr.116/19, demarată în baza plângerii depuse de petiționara/terța Victoria Groza.

Întru fundamentarea poziției a notat că, potrivit pct. 50 din Regulamentul cu privire la activitatea Consiliului aprobat prin Legea nr.298/2012 (până la modificările din 09 februarie 2023), în procesul de soluționare a plângerii, membrul raportor este asistat de un funcționar din cadrul aparatului administrativ al Consiliului.

Consiliul completează prin a clarifica că ședința de audieri din data de 16 iulie 2019 pe cauza nr.116/19 a fost una deschisă și publică, deci petrecută în conformitate cu prevederile pct.10 din Regulamentul cu privire la activitatea Consiliului aprobat prin Legea nr.298/2012.

De asemenea, anterior derulării ședinței, prin scrisoarea cu nr.03/1090 din 24 iunie 2019, Consiliul a citat petiționara/terțul Victoria Groza la ședință de audieri din 16 iulie 2019, fiindu-i remisă poziția scrisă a reclamatei/intimatei Agenția Servicii Publice în legătură cu cele invocate în plângerea dânzei.

Totodată, dnei Victoria Groza i-a fost adus la cunoștință că ședințele Consiliului, cu excepția celor de deliberare, sunt deschise publicului, iar în cazul în care dorește să suplinească plângerea cu alte informații și probe relevante, este rugată să o facă către data stabilită pentru ședința de audieri.

A remarcat că la data fixată pentru petrecerea ședinței de audieri, petiționara/terțul Victoria Groza a venit cu o reacție scrisă asupra materialelor expediate, exercitându-și în acest mod dreptul la apărare. În cadrul ședinței, deoarece petiționara nu s-a prezentat, au fost date citirii alegațiile sale scrise expuse în plângerea și cererea adăugătoare, precum și a fost audiat reprezentantul intimatei Agenția Servicii Publice pe marginea tuturor aspectelor invocate de dna Victoria Groza, ultimul exercitându-și în acest mod dreptul la apărare. În context, Consiliul atrage atenția și asupra faptului că, în conformitate cu pct. 54 din Regulamentul de activitate al Consiliului aprobat prin Legea nr. 298/2012, neprezentarea părților nu împiedică examinarea plângerii.

Prin urmare, a conchis că în procesul de examinare a plângerii petiționarei/terței Victoria Groza, Consiliul i-a asigurat respectarea principiilor stabilite în pct.53 din Regulamentul citat supra, în special principiile transparenței procedurii, contradictorialității și asigurării dreptului la apărare.

Mai mult ca atât, Consiliul a atras atenția că decizia a fost adoptată cu respectarea cvorumului de cel puțin 4 membri în ședința de deliberare și votată de 5 membri ai Consiliului.

Punctul 11 din Capitolul II Organizarea și funcționarea Consiliului din Regulamentul de activitate al Consiliului aprobat prin Legea nr.298/2012, reglementează aspectele privind modul de desfășurare a ședințelor Consiliului la adoptarea deciziilor (ședințe de deliberare).

Astfel, ședințele de deliberare ale Consiliului sunt deliberative dacă la ele participă 4 membri ai Consiliului, iar conform pct.63 din Regulamentul de activitate al Consiliului aprobat prin Legea nr.298/2012, Consiliul deliberează în ședință închisă. Deci, prezența unui număr de cel puțin 4 membri ai Consiliului este necesar doar pentru ședințele de deliberare ale Consiliului și nu pentru cele de examinare a plângerilor (ședințe de audieri).

Aceste prevederi indică asupra componenței solicitate de lege pentru a fi petrecute ședințele de audieri, și anume: membrul raport și funcționarul din cadrul aparatului administrativ. Astfel, în ședința de examinare a plângerii, potrivit prevederilor enunțate supra, trebuie să participe membrul raportor și

funcționarul asistent, precum și părțile. În funcție de disponibilitate, la ședințele de examinare a plângerilor, pot participa și alți membri, însă prevederile procedurale aferente etapei respective nu impun un număr/cvorum anumit pentru a petrece ședințele de examinare a plângerilor, cu alte cuvinte, legea până la modificarea din 09 februarie 2023 nu impunea un număr/un cvorum anumit pentru petrece ședințele de audieri în cadrul cercetării plângerilor.

În concluzie, a conchis că argumentul instanței de apel precum că membrii Consiliului nu au participat la nici o ședință publică pe cauza nr.116/9 nu au ascultat susținerile scrise și verbale ale participanților, prin ce a avut încălcarea gravă a principiilor garantate de pct.10 și 53 ale Regulamentului de activitate Consiliului aprobat prin Lega nr.298/2012, ceea ce ar constitui în opinia instanței un viciu deosebit de grav afectând legalitatea actului administrativ contestat - nu este fondat reprezentând o interpretare eronată a normelor de drept procedural de soluționare a unei plângeri în fața Consiliului.

Reține că, ulterior petrecerii ședinței de audieri, care de regulă este una publică, membrii Consiliului se întrunesc într-o ședință închisă de deliberare, unde se pronunță asupra soluției pe marginea plângerii. Astfel, în cadrul ședinței de deliberare, membrii prezenți examinează, de rând cu proiectul de decizie întocmit de membrul raportor asupra cauzei, și materialele dosarului, precum și susținerile scrise și verbale ale părților (participanților procedurii administrative) expuse în cadrul ședinței publice de audieri și fixate în Stenograma ședinței de audieri și înregistrarea audio/video a acesteia. Mai mult ca atât, membrii Consiliului, au avut posibilitatea să examineze înregistrările, materialele cauzei și să vină cu concluzia personală în ședința de deliberare.

Cât privește concluzia instanței de apel prin care a fost constatată o pretinsă ilegalitate în fond a deciziei, a indicat că Consiliul, în procesul de examinare a plângerii depuse de petiționara/terțul Victoria Groza privind pretinsa discriminare, a luat act de faptul că la acel moment în cadrul instanțelor de judecată naționale se afla pe rol un litigiu între participanții procedurii administrative în cauza nr.116/19. Referiri la respectiva circumstanță se regăsesc atât în conținutul deciziei emise pe cauza nr.116/19, cuprinse în special în alegațiilor petiționarei și poziția reclamatei (în acest sens a se vedea fila dosarului administrativ nr.136-141), cât și în cel al Stenogramei ședinței de audieri (a se vedea fila dosarului administrativ nr.131-134). De asemenea, fila dosarului administrativ nr.135 denotă în mod expres informația în acest sens, în particular despre numărul și părțile dosarului aflat în gestiunea Curții de Apel Chișinău la acea vreme.

În context, a precizat că, în cadrul ședinței de audieri din data de 16 iulie 2019, fiind invocat de către reprezentantul reclamatei/intimatei prezența pe rolul instanțelor de judecată a litigiului de muncă între aceleași părți, membrul raportor a clarificat situația dată și a stabilit incontestabil că temeiurile de adresare ale petiționarei/terțului Victoria Groza în fața Consiliului și în fața instanțelor de judecată sunt totuși diferite. Or, Victoria Groza nu a invocat în fața autorităților judiciare fapta discriminării, ci doar a solicitat anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată. Astfel, nici instanța de fond, cât și instanța de apel nu au demonstrat prin probe pertinente, concludente și utile că obiectul procedurii administrative inițiate către Consiliu este similar obiectului cauzei aflate pe rolul instanței de

judecată. Or, prin analiza deciziilor „motivate” a instanțelor de judecată se stabilește cu certitudine că prin cererea de chemare în judecată în litigii de muncă cu angajatorul său, terțul nu a solicitat constatarea discriminării și instanța nu a soluționat acest capăt al cererii.

În schimb, din materialele dosarului administrativ, Consiliul a reținut că urmează să se pronunțe asupra existenței faptei de discriminare manifestată prin plata inegală pentru același tip de muncă. Așadar, Consiliul nicidecum nu s-a pronunțat asupra legalității concedierii petiționarei/terțului Victoria Groza sau a altui aspect legat exclusiv de raporturile de muncă. Deci, nu și-a arogat competente neatribuite de lege, ci doar a examinat situația deplânsă de Victoria Groza prin prisma corespunderii acesteia legislației privind nediscriminarea.

Prin urmare, Consiliul a instituit prezumția discriminării. Consiliul a stabilit că petiționara/terțului Victoria Groza a fost restabilită în funcția de specialist superior, pentru a doua oară, la data de 22 martie 2019, funcție în care activa la momentul examinării plângerii (16 iulie 2019). Consiliul a luat act de afirmațiile petiționarei precum că și în perioada 22 martie 2019 - 16 iulie 2019 salariul acesteia a fost stabilit diferit față de cel al colegiilor care prestau același tip de muncă (salariul petiționarei constituia 5 450 lei lunar, pe când al colegilor 7 100 lei lunar). Consiliul a reținut că statutul petiționarei de „persoană restabilită în câmpul muncii” a constituit acea circumstanță obiectivă care a stat la baza tratamentului diferențiat sus indicat.

Totodată, Consiliul a reținut că mărimea salariului tarifar al specialiștilor superiori din cadrul subdiviziunilor teritoriale ale Direcției generale stare civilă a Departamentului înregistrare și evidență a populației a Agenției Servicii Publice începând cu 01 ianuarie 2019 (cu excepția angajaților din mun. Chișinău) constituia 7100 lei. Astfel, Consiliul a observat că, prin ordinul directorului Agenției Servicii Publice nr.278p din 21 martie 2019, dnei Victoria Groza i-a fost stabilit salariul tarifar de 5 450 lei, deși pentru ceilalți colegi care exercită același timp de muncă constituia 7 100 lei.

A menționat că intimata a insistat în fața Consiliului cu argumentul privind necesitatea achitării unui salariu diferențiat pentru o muncă de valoare egală, justificând aceste acțiuni prin lipsa unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pe marginea cererii de chemare în judecată a dnei Victoria Groza. Consiliul a notat că situația particulară a doamnei (restabilită în câmpul muncii) și incertitudinea referitoare la durata raporturilor de muncă (ținând cont de faptul că litigiul este în proces de examinare, nefiind dată o soluție irevocabilă) nu constituie o circumstanță relevantă și justificativă pentru a stabili remunerarea diferențiată. Acest fapt nu scutește angajatorul de obligația de a asigura o remunerare egală pentru muncă egală, în situația în care avea obligația să restabilească și să ofere petiționarei/terțului Victoria Groza o muncă similară celei deținute anterior. Mai mult ca atât, deși intimata și-a justificat acțiunile prin incertitudinea referitoare la durata raporturilor de muncă, la prima restabilire în muncă, angajatorul a oferit dnei Victoria Groza salariu de 5 450 lei, deși, până la eliberarea din funcție aceasta beneficia de un salariu de 3 619,78 lei. Ceea ce denotă faptul că angajatorul la discreția sa a decis asupra remunerării petiționarei, deși, există un Regulament intern care reglementează aceste aspecte.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursurilor), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei a fost pronunțat de către Curtea de Apel Chișinău la data de 15 noiembrie 2022 și a fost notificat părților la data de 17 noiembrie 2022 (f.d.79, vol. II).

La data de 28 noiembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Groza Victoria a depus recurs nemotivat împotriva deciziei (f.d.72-75, vol. II).

La 2 decembrie 2022, Consiliul pentru egalitate a depus recurs nemotivat împotriva deciziei (f.d.76-78, vol. II).

Copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurenților la data de 9 martie 2023, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei (f.d.81, vol. II).

Iar, motivarea recursului a fost depusă de Consiliu la 28 martie 2023 (f.d.82-85, vol. II) și de către Groza Victoria la 7 aprilie 2023 (f.d.98-101).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că la depunerea recursurilor împotriva deciziei din 15 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, Groza Victoria și Consiliul pentru egalitate au respectat termenele prevăzute la art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursurilor).

La 14 aprilie 2023, IP „Agenția Servicii Publice” a depus referință la recursul declarat de Consiliul pentru egalitate, solicitând declararea acestuia ca tardiv, inadmisibil și neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 193 alin. (3), (3¹) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători. În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători, iar completul din 5 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 9 judecători.

Verificând decizia din 15 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate în recursuri și referință, pe baza materialelor din dosar, în coroborare cu normele de drept aplicabile, Completul de judecată consideră că acesta este admisibil și urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

Conform art. 248 alin. (1), lit. d) din Codul administrativ (în vigoare la data declarării recursurilor), examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

În circumstanțele prezentei cauze, având în vedere raționamentele expuse mai sus, instanța de recurs reține că la 30 mai 2019, persoana terță Groza Victoria a adresat o plângere Consiliului pentru egalitate (anterior Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității), prin care a solicitat constatarea admiterii de către administrația IP „Agenția Servicii Publice” a acțiunilor discriminatorii în privința sa prin achitarea unui salariu tarifar mai mic în raport cu alții angajați la aceeași funcție, pentru aceeași muncă prestată, și emiterea unei decizii prin care administrația ASP să fie obligată să înceteze acțiunile discriminatorii, cu restabilirea sa în drepturile lezate și salarizarea cu un salariu pe care îi primesc specialiștii superiori din cadrul SSC Soroca al ASP.

Prin decizia nr.116/19 din 29 iulie 2019, Consiliul a decis că faptele constatate reprezintă discriminare în câmpul muncii manifestată prin remunerare inegală pentru același tip de muncă.

La 13 august 2019, IP „Agenția Servicii Publice” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru egalitate, prin care a solicitat anularea deciziei nr.116/19 din 29 iulie 2019.

Prima instanță, prin hotărârea din 29 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a adoptat hotărârea sus-citată.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 15 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a respins cererea de apel depusă de Groza Victoria și cererea de apel depusă de Consiliu și a menținut hotărârea din 29 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că, concluzia instanței de fond privind netemeinicia deciziei Consiliul pentru egalitate nr.116/19 din 29 iulie 2019 este întemeiată, în acest context menționând că litigiul de muncă declanșat dintre salariat și angajator a fost soluționat irevocabil, soluția emisă fiind în defavoarea salariatului. Instanțele de judecată au respins acțiunea Victoriei Groza, inclusiv în partea încasării diferenței salariului pentru pretinsa discriminare. Respectivale constatări ale instanțelor de judecată au obținut puterea lucrului judecat, și nu a avut loc discriminarea reclamantei în câmpul muncii.

Distinct, Colegiul instanței de apel a reiterat accepțiunea primei instanțe precum că decizia contestată a fost emisă cu încălcarea gravă a principiilor transparenței procedurii, contradictorialității și asigurării dreptului la apărare, garantate de pct.pct.10, 53 al Regulamentului de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Lega nr.298 din 21 decembrie 2012, ceea ce constituie un viciu grav, afectând legalitatea actului administrativ contestat.

Analizând motivele soluției supuse criticii în recursurile declarate de Groza Vitoria și de Consiliul pentru egalitate, Completul de judecată ajunge la concluzia că decizia instanței de apel nu poate fi menținută, or aceasta prezintă deficiențe în motivare. Instanța de apel s-a abținut de a da un răspuns convingător la expunerile de bază invocate de părți. Argumentele formulate în fața sa nu au fost clarificate, deși ultima avea obligația de a se pronunța asupra fiecărui argument, astfel ca acestea să fie răsturnate, pentru a da posibilitate instanței de recurs să exercite controlul judiciar a soluției pronunțate.

Astfel, Completul de judecată al instanței de recurs atrage atenția asupra faptului că decizia instanței de apel creează o impresie rezonabilă de superficialitate.

În context, instanța de recurs accentuează că prin decizia din 15 noiembrie 2022, Colegiul instanței de apel, preluând concluziile hotărârii primei instanțe, a conchis doar asupra încălcării de către Consiliul pentru egalitate a principiilor transparenței procedurii de examinare a cauzei nr.116/19, la plângerea depusă de Groza Victoria privind pretinsa discriminare în câmpul muncii.

Însă, din textul deciziei instanței de apel nu se reliefează o concluzie clară în privința argumentelor ce vizează ilegalitate în fond a deciziei nr.116/19 din 29 iulie 2019 și constatările Consiliului privind discriminarea petiționarei Groza Victoria în raport cu alți angajați.

Unicul argument fiind doar că litigiul de muncă declanșat între Groza Victoria și angajatorul IP „Agenția Servicii Publice” a fost soluționat irevocabil, instanțele de judecată respingând acțiunea Victoriei Groza, inclusiv în partea încasării diferenței salariului pentru pretinsa discriminare.

Cu referire la acest aspect, instanța de recurs notează că este întemeiat raționamentul din recurențelor că în decizia contestată Consiliul nu s-a pronunțat asupra legalității concedierii petiționarei/terțului Victoria Groza sau a altui aspect legat exclusiv de raporturile de muncă. Consiliul, nu și-a arogat competențe neatribuite de lege, ci doar a examinat plângerea ei prin prisma corespunderii acesteia legislației privind nediscriminarea.

Astfel, pornind de la argumentele prezentate în cererea de recurs depusă de Consiliul pentru egalitate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, într-adevăr, în cadrul ședinței de audieri din data de 16 iulie 2019, fiind invocat de către reprezentantul reclamatei prezența pe rolul instanțelor de judecată a litigiului de muncă între aceleași părți, membrul raportor a clarificat situația dată și a stabilit că temeiurile de adresare ale petiționarei Victoria Groza în fața Consiliului și în fața instanțelor de judecată sunt diferite. Or, Victoria Groza nu a invocat în fața instanțelor de judecată fapta discriminării, ci doar a solicitat anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea prejudiciului. Astfel, nici instanța de fond, cât și instanța de apel nu au demonstrat prin probe pertinente, concludente și utile că obiectul procedurii administrative inițiate către Consiliu este similar obiectului cauzei aflate pe rolul instanței de judecată. Or, prin cererea de chemare în judecată în litigiul de muncă cu angajatorul său, terțul nu a solicitat constatarea discriminării și instanța nu a soluționat acest capăt al cererii.

În concluzie, instanța de recurs consideră întemeiate criticile recursurilor referitoare la nemotivarea deciziei instanței de apel, or aceasta nu s-a expus referitor la aspectele ce vizează constatările Consiliului precum că și în perioada 22 martie 2019 - 16 iulie 2019 salariul Victoriei Groza a fost stabilit diferit față de cel al colegiilor care prestau același tip de muncă. Or, prin ordinul directorului Agenției Servicii Publice nr.278p din 21 martie 2019, dnei Victoria Groza i-a fost stabilit salariul tarifar de 5 450 lei, deși pentru ceilalți colegi care exercită același timp de muncă constituia 7 100 lei.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că motivarea este un element esențial al hotărârii judecătorești, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisă a

exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie. Obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a art. 239 din Codul de procedură civilă și art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că efectul art. 6 § 1 din Convenție este, inter alia, de a plasa un „tribunal” sub o obligație de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Corelând prevederile legale procedurale naționale cu jurisprudența CtEDO referitor la obligația instanțelor naționale de a-și motiva soluțiile, instanța de recurs conchide că circumstanțele expuse anterior denotă că instanța de apel nu și-a îndeplinit obligațiile. Iar aceasta nu poate echivala decât cu încălcarea dreptului la un proces echitabil al recurenților, inclusiv dreptul de acces liber la justiție în raport cu obligația instanței de „a auzi” justițiabilii, garantat de art. 20 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție.

În concluzie, fiind constatate încălcările menționate, Completul de judecată consideră că singura soluție legală și rezonabilă este casarea integrală a deciziei și trimiterea spre rejudecare a cauzei.

La rejudecare, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, să verifice circumstanțele importante și probele administrate și, reexaminând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al participanților la proces la un proces echitabil.

Conform art. 258 alin. (3), art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Groza Victoria și recursul depus de Consiliul pentru egalitate.

Se casează integral decizia din 15 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității (Consiliul pentru egalitate), terț Groza Victoria, cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și se restituie cauza spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată,

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc